

[Valbak.]

imellem sømandslov og aftaler ved overenskomst. Jeg sagde som mit hovedsynspunkt: sømandsloven indeholder snarere for meget end for lidt af det stof, som naturligt hører til i overenskomsterne. Baggrunden for mine udtalelser dengang var de søfarendes organisationers ønske om, at der i loven skal tages parti i spørgsmålet om omfanget af lovlig konflikt på de søfarendes præmisser. Dengang konkluderede jeg, at jeg var ganske enig med handelsministeren i den vurdering, han selv i sin fremsættelse havde givet udtryk for, nemlig at spørgsmålet hører til i overenskomstområdet. For min del var det naturligvis forudsat, at sømandsloven ikke af nogen part kunne påberåbes som en retlig barriere mod forhandlinger og mod aftale på overenskomstområdet, f. eks. i spørgsmålet om konflikters afvikling og konflikters omfang.

Jeg kan roligt sige, at udvalgsarbejdet har bekræftet, at sømandsloven retligt ikke hindrer forhandling om konfliktaftale, herunder af udvidet karakter. For det første: handelsministeren har i et svar til udvalget, bilag 15, spørgsmål 6, klart sagt:

„Hverken den gældende sømandslov eller lovforslaget indeholder bestemmelser, der retligt er til hinder for at regulere spørgsmålet om de søfarendes aktionsret i udenlandsk havn i de kollektive aftaler.“

Det er rigtigt, at handelsministeren i svar på et andet spørgsmål i samme bilag oplyser, at de to sociale beskyttelsesparagraffer, nemlig § 6 og § 7, faktisk kan betyde en begrænsning, men handelsministeren tilføjer — det er det væsentlige — at det kun er i situationen, hvor spørgsmålet netop ikke er løst ved en aftale.

Rederne har ved deres henvendelse til udvalget bekræftet, at de ikke vil kunne påberåbe sig sømandsloven i eventuelle forhandlinger om nye aftaler på området. Vi er for vort vedkommende tilfreds med, at dette er slået fast og anerkendt i udvalget.

En uafbalanceret løsning som den, det en overgang trak op til, ville kunne medføre omfattende konsekvenser for erhvervet. Det bekræftes klart af handelsministeren i et svar til udvalget. Jeg henviser her til bilag 19.

Vi har — og det skal jeg slutte med — alle sammen grund til at være tilfreds med

den udgang, spørgsmålet om konflikt foreløbig har fået.

Søfartsorganisationerne vil nu med betænkningen i hånd, og om eller når de måtte ønske det, kunne gå til de modstående organisationer for at forhandle sig frem til en aftale. Man vil, antager jeg, nok finde de modstående organisationer rede til at gå ind i en forhandling.

Vi har alle sammen grund til at håbe på, at der kommer en holdbar aftale ud af det, og det vil sige en aftale, der ikke sælger vitale samfundsinteresser, en aftale, som i lige grad tager hensyn til begge parter berettigede interesser.

Jeg skal kun tilføje, at mit parti har besluttet sig for at slutte op om lovforslaget og samtlige ændringsforslag, omtalte såvel som uomtalte.

Vivike: Her har vi et lovforslag, som alle folketingets partier, Danmarks Rederiforening og de søfarendes organisationer er enige om, så det kniber mig altså at snutte, at der skal snakkes så meget om det ved anden behandling, men det skulle der tilsyneladende.

Jeg skal fatte mig i korthed.

Vi havde fra SF's side udarbejdet nogle ændringsforslag, der var 5 i alt, vi tog de 4 tilbage, da ministeren kom med et ændringsforslag, der gik ud på, at den menige besætning kan hjemsendes efter 6 måneder, altså på samme måde som officerer og andre rederiansatte, og da ministeren i betænkningen har udtalt, at de søfarendes organisationer og Danmarks Rederiforening må forhandle sig frem til en regel, hvorefter de har strejkeret i udenlandsk havn.

Nu ved jeg godt, at der er nogle, der har talt meget imod dette her. Men så skal man huske på, at da jeg sejlede til søs, var der 80 pct. af skibene, der af og til kom i en dansk havn, kun 20 pct. kom aldrig hjem, men i dag kommer 90 pct. af de danske skibe aldrig i dansk havn; det vil sige, at de søfarendes organisationer i forhold til landfagernes organisationer i høj grad er diskrimineret, at en aktionsret for dem har langt mindre betydning. Nu må de to parter så prøve at forhandle sig til rette; i øvrigt er jeg altså glad for, at ministeren har sagt, at ellers vil regeringen, når det par år er gået, se på det.

Med disse bemærkninger — jeg synes, det